

کارکرد تدریس معلمان به شیوه مشارکتی (همیاری) بر رشد جنبه های تربیتی، اخلاقی و روانی دانش آموزان: مروری سیستماتیک

نرمین فرجی^۱

^۱ کارشناسی ارشد تاریخ و فلسفه آموزش و پرورش، دانشگاه پیام نور واحد همدان، همدان، ایران

چکیده

یکی از عواملی که نقش بسزایی در میزان موفقیت و پیشرفت تحصیلی دانش آموزان دارد، روش های تدریس معلمان است. امروزه شیوه های تدریس سنتی به دلیل انتقال معلومات از ذهن معلم به یادگیرندگان و نقش خنثی دانش آموزان در کلاس، ناکامی از حصول اهداف را در پی داشته است. یکی از روش های نوین آموزشی که نقش مداخله گرانه دانش آموزان در فعالیت های کلاسی را به شدت افزایش می دهد و باعث رشد یادگیری آنها در کلاس درس می شود، یادگیری مشارکتی (همیاری) است. بر همین اساس پژوهش حاضر با هدف بررسی کارکرد تدریس معلمان به شیوه مشارکتی در رشد جنبه های تربیتی، اخلاقی و روانی دانش آموزان انجام گرفت. از آنجا که تاکنون مطالعات متنوعی در نقاط مختلف کشور انجام شده است، بررسی دقیق موضوع و جمع بندی نهایی در این زمینه ضروری به نظر می رسد. در این مطالعه مروری کلیدواژه های فارسی شامل؛ روش تدریس مشارکتی (همیاری)، جایگاه یادگیری مشارکتی در مدارس، مزایای یادگیری مشارکتی، تدریس مشارکتی و کیفیت یادگیری، تدریس مشارکتی و رشد اخلاقی دانش آموزان، تدریس مشارکتی و سلامت روانی دانش آموزان به همراه معادل های انگلیسی در پایگاه های اطلاعاتی مگیران، گوگل اسکالر، اس آیدی، ساینس دایرکت و پابمد جستجو شدند. نتایج مطالعات مختلف نشان دادند یادگیری مشارکتی باعث رشد جنبه های تربیتی (پیشرفت تحصیلی، کیفیت فرایند یاددهی و یادگیری)، اخلاقی (مهارت و رفتارهای اخلاقی) و روانی (کاهش آسیب روانشناختی، افزایش عزت نفس و اعتماد به نفس، افزایش انگیزش) می شود.

واژه های کلیدی: یاددهی و یادگیری، تدریس مشارکتی، کیفیت یادگیری، رفتار اخلاقی، دانش آموزان

۱. مقدمه

کیفیت در حوزه تدریس به درجه انطباق و سازگاری هر یک از شاخص ها و ویژگی های اصلی کیفیت تدریس با استانداردها و خصوصیات مطلوب و متعالی آن سازمان تعریف می شود (باباگلی و بلاغت، ۲۰۱۶). کیفیت تدریس یکی از عوامل و مشخصه مهم معلمان است؛ علاوه بر آن که در نحوه آموزش، یادگیری و بازیابی اطلاعات دانش آموزان اثر می گذارد بر خودآگاهی، اشتغال و رویش تفکر تحلیلی دانش آموزان تاثیرگذار است (نجفی پور تابستانق و همکاران، ۱۴۰۱). تعلیم و تربیت در دنیای امروز مفهومی متفاوت با گذشته دارد و ضروری است برای ایجاد تحول در نظام آموزشی، علاوه بر ایجاد تحول در خرده سیستم های مختلف، در نگرش و تدریس معلمان نیز تحولاتی ایجاد شود. برای دستیابی به چنین تحولی معلمان باید دانش و بینشی صحیح از نظریه ها و راهبردهای مختلف و جدید آموزشی داشته باشند؛ چرا که مهمترین فعالیت های آموزشی و تربیتی توسط معلم و در کلاس درس صورت می گیرد (احمد آبادی و صفری و عزیزاده، ۱۳۹۹).

روش تدریس از مهمترین عناصری است که در تحقق هدف های آموزشی به طور فزاینده ای موثر می باشد. معلم باید به دانش آموز کمک کند تا خود تجربه کند و از طریق تجارب خود مطالب را فراگیرد، لذا توجه به کیفیت و شیوه تدریس معلمان باید امری بسیار ضروری و جدی تلقی شود و برنامه ریزان و مسئولان موظفند که فرصت های لازم برای آشنایی هر چه بیشتر معلمان با روش ها و الگوهای جدید و خلاق تدریس را فراهم نموده و شرایط و امکانات را برای اجرای موفقیت آمیز این روش ها آماده نمایند (احمدآبادی، زین آبادی و استاد رحیمی، ۱۴۰۰). به رغم تحول های عظیمی که در روش های آموزش ایجاد شده است، در ایران روش های آموزش در حد سنتی و ناکارآمد باقی مانده است. با انجام مطالعات در زمینه های مختلف روش های تدریس، فرایند یاددهی - یادگیری و کتاب های درسی، دریافت می شود که بارزترین روش آموزش در ایران به گونه ای است که معمولا به دانش آموزان قاعده ای داده می شود و از آنها خواسته می شود که آن را اجرا کنند، بدون این که دانش آموزان متوجه قاعده شوند. همچنین استفاده از روش های سنتی در امر تدریس، به دلیل عواملی چون کمبود وقت درس، عدم آشنایی دبیران با روش های فعال تدریس، مخالفت اولیاء و مدیران مدارس با روش های جدید تدریس، مانع روی آوردن دبیران به روش های فعال تدریس می گردد که در میزان فراگیری دانش آموزان تاثیرگذار است (غلامشاهی و امانی، ۱۴۰۱).

با توجه به حرکت جهان به سمت جامعه مسئولیت پذیر، بسیاری از کشورها تغییرات قابل توجهی را برای لحاظ کردن شرایط دنیای کسب و کار در برنامه های آموزشی - درسی خود به عمل آوردند (طالبیان-درزی و همکاران، ۲۰۲۱). لذا، برای دستیابی به اهداف تربیت اخلاقی باید از همه ظرفیت های مدرسه البته در هماهنگی و هارمونی با هم استفاده گردد. به همین دلیل باید از محدود کردن حلقه یادگیری به سطح کلاس درس، استفاده از روش تدریس سنتی و انحصار مسئولیت تربیت اخلاقی به شخص معلم برحذر بود (حافظی و همکاران، ۱۴۰۱).

یکی از روش های نوین تدریسی که می تواند بر جنبه های تربیتی، اخلاقی و روانی دانش آموزان تاثیرگذار باشد، روش تدریس مشارکتی (همیاری) است. همیاری عبارت است از کمک به دیگران برای دستیابی به اهداف. همیاری حیطه گسترده ای دارد از جمله میتوان به موارد ذیل اشاره کرد: در اختیار گذاشتن امکانات مادی و معنوی نظیر مواد و وسایل آموزشی مشاوره حل مسئله راهنمایی ... که با اجرای این روش دانش آموزان یا با هم موفق می شوند یا با هم شکست می خورند (هفتادال و همکاران، ۲۰۱۶). دانش آموزان به جای اینکه معلم را مرجع اصلی خود بدانند به همکلاسی های خود به عنوان مرجع مهم و با ارزش یادگیری نگاه می کنند. در چنین کلاسی دانش آموزان احساس وابستگی مثبت به همدیگر دارند یعنی هر فرد مسئول است تا دیگران را کمک کند تا یاد بگیرند و هیچ یک از اعضای گروه نمی توانند موفق شوند مگر اینکه تمام اعضا گروه موفق شوند (جهانپدیده و سعدی پور، ۱۴۰۰). شعار کلاس مشارکتی این است که یا همه نجات می یابیم یا همه غرق می شویم. هیچ یک از اعضای گروه نمی تواند موفق شود مگر این که تمام اعضا موفق شوند. این در حالی که در آموزش رقابتی، همکاری و

^۱Babagoli & Belaghat^۲Collaborative teaching

Hafta Del

تعاون جای خود را به فردگرایی می دهد (آتابی و ارسلان، ۲۰۲۰). دانش آموزانی که دارای ضعف تحصیلی یا دشواری یادگیری هستند، در بیشتر موارد در رقابت های طراحی شده، شکست می خورند، در حالی که اگر کوشش های دانش آموزان ضعیف را برای یادگیری بیشتر در نظر آوریم روشن می شود که آنان نسبت به تلاش هایی که از خود نشان داده اند شایسته ی تقدیرند (زورلو و سسک، ۲۰۲۰). یادگیری مشارکتی باعث تقویت حس همکاری افزایش شوق به یادگیری و احساس مسئولیت فردی و گروهی پرورش روحیه انتقادپذیری و انتقادگری، تقویت قدرت گوش دادن بهبود روابط عاطفی افزایش اعتماد، احترام متقابل تقویت حس وظیفه شناسی رشد مهارت های کلامی کاهش اضطراب تقویت مهارت های خودرهبری و کاهش وابستگی دانش آموزان به معلم گردیده است (اسلاوین^۳ و همکاران، ۲۰۱۴). با توجه به مطالب گفته شده، پژوهش حاضر با هدف فراتحلیلی بر کارکرد تدریس معلمان به شیوه مشارکتی (همیاری) بر رشد جنبه های تربیتی، اخلاقی و روانی دانش آموزان صورت گرفت.

مبانی نظری

۱) انواع محیط های یادگیری

همزمان با روند تحولات و پیشرفت های عظیم تکنولوژی و نیز تغییر روش های دریافت و تولید اطلاعات، موضوع محیط های یادگیری و تأثیر آنها در فرایند یاددهی - یادگیری تبدیل به یکی از دغدغه های اصلی محققان حوزه تعلیم و تربیت شده است. به طوری که محیط یادگیری محدود به کلاس درس نشده و به فضاهایی از جمله محیط دانشگاه، دانشکده، خانه و به طور کلی جامعه اطلاق می شود که در آن فراگیران به دریافت اطلاعات، مهارت ها، توانمندی ها و اهداف موردنظر خویش دست می یابند. هرچه این محیط ها پویاتر، مرتبط تر با اهداف یادگیری و همسوتر با محتوای آموزشی باشد، فراگیران نقش مهمتری در تحقق اهداف یادگیری ایفا می کنند. تا جایی که گفته می شود محیط یادگیری بر وضعیت روانشناختی و رفتار اجتماعی فراگیران نیز اثرگذار است (اسماعیلی و محمدی رکعتی، ۱۴۰۱). محیط، بستری برای شکل گیری بسیاری از ویژگی های رفتاری است. به بیانی دیگر بسیاری از عواطف، عادات، سلايق و حتی طرز نگرش ها و نشست و برخاست ها به گونه ای شگرف از محیط تأثیر می پذیرد. به همین خاطر است که بسیاری از صاحب نظران، محیط را دانشگاهی نامیده اند که هر فرد با توجه به زمینه ها و استعداد های خویش می تواند از آن بیاموزد و در معرض تأثیرات آن قرار گیرد. بنابراین توجه به محیط و تلاش برای شناخت آن، می تواند زمینه ساز فهم ریشه های بسیار از رفتارها و هنجارهایی باشد که در جامعه دانش آموزی شکل می گیرد (حجازی و همکاران، ۱۳۹۴). معمولاً با توجه به نگرش معلمان و دانش آموزان سه نوع محیط یادگیری را می توان به طور واضح در مدارس و نظام های آموزشی مشخص و از هم متمایز کرد. در هر کدام از این محیط ها انتظاراتی خاص در معلمان و دانش آموزان شکل می گیرد و نگرشی خاص حاکم می گردد. جانسون، جانسون و اسمیت (۲۰۱۰) خاطر نشان می کنند که بیشتر یادگیری هایی که در مؤسسات آموزشی دیده می شود بر پایه یکی از رویکردهای یادگیری زیر است.

الف) رویکرد فردی: در این رویکرد فرض این است که افراد باهم کار نمی کنند. افراد برای رسیدن به اهدافی که هیچ ارتباطی با اهداف دیگران ندارد خودشان به تنهایی کار می کنند. افراد برای موفقیت فردی خودشان تلاش می کنند. عملکرد فرد بر اساس یک معیار از پیش تعیین شده ارزیابی می شود و امتیازاتی که فرد به دست می آورد تأثیری روی دیگران ندارد.

^۱Atabey & Arslan

^۲Zorlu & Sezek

^۳Slavin

^۴Johnson, Johnson & Smith

ب) رویکرد رقابتی: در این رویکرد افراد بر ضد یکدیگر کار می کنند. آنها برای به دست آوردن اهدافی که تنها یک نفر با تعداد کمی از افراد می توانند به آن دست پیدا کنند با هم رقابت می کنند. افراد به تنهایی کار می کنند و سعی می کنند که از هم کلاسی های خود بهتر باشند. عملکرد فرد بر اساس یک منحنی از بهترین تا بدترین، ارزیابی می شود.

ج) رویکرد یادگیری مشارکتی: در این رویکرد افراد برای رسیدگی به اهداف مشترک با هم کار می کنند و برای یادگیری خود و یادگیری دیگران تلاش می کنند. افراد در گروه های کوچک کار می کنند و موفقیت های یکدیگر را جشن می گیرند. در قبال یکدیگر احساس مسئولیت می کنند به یکدیگر کمک می کنند و موفقیت دیگران، موفقیت، آنها و شکست دیگران، شکست آن ها محسوب

شکل ۱. انواع محیط های یادگیری جانسون، جانسون و اسمیت (۲۰۱۰)

۲) یادگیری مشارکتی

بحث یادگیری فعال و یادگیرندگان فعال، امروزه در مباحث تربیتی جایگاه ویژه ای دارد. یادگیری فعال پادارترین نوع یادگیری است که فراگیر بیش از یاددهنده در فرایند یادگیری سهم دارد. در سال های اخیر از این دیدگاه حمایت شده است که دانش ساخت شده توسط دانش آموزان سומنده بوده و قابل انتقال به سایر موقعیت های یادگیری می باشد (فتحی آذر و همکاران، ۱۳۹۳). با تغییرات سریعی که امروزه در عرصه تعلیم و تربیت اتفاق می افتند به تبع آن نیازمند استفاده از روش ها و شیوه های نوینی به خصوص در حوزه تدریس و آموزش می باشیم. یکی از این موارد که بر موفقیت دانش آموزان و حتی رضایت و خرسندی آنها تأثیر دارد، یادگیری مشارکتی است. به اعتقاد کارشناسان تعلیم و تربیت، دانش آموزانی که از طریق یادگیری فعال به یادگیری می پردازند، نه تنها بهتر فرا می گیرند بلکه از یادگیری لذت بیشتری می برند. زیرا به جای اینکه شنونده صرف باشند فعالانه در جریان یادگیری مشارکت می کنند و خود را مسئول یادگیری خویش می دانند (کرامتی و حسینی، ۱۳۹۷). در این راستا، یادگیری مشارکتی به عنوان یکی از روش های فعال یادگیری است که توجه صاحب نظران را به خود جلب و اثربخشی خود را در تکامل همه جانبه فراگیران نشان داده است (عباسی اصل، ۱۳۹۵). یادگیری مشارکتی قادر به تغییر یادگیری نافع دانش آموزان به یادگیری فعال و سازنده است (گرادی، ۲۰۱۱). یادگیری مشارکتی یکی از رویکردهای نوین یاددهی و یادگیری است که در برخی نظام های آموزشی دنیا به عنوان جایگزینی برای پایان دادن به حاکمیت روش های سنتی شناخته شده است.

راهبرد یادگیری مشارکتی در چند دهه اخیر به عنوان رویکرد یادگیری مؤثر در آموزش کلاسی مطرح می باشد. منظور از یادگیری مشارکتی، نوعی روش یادگیری است که در آن یادگیرندگان در گروه های کوچک ۴ یا ۶ نفری به کمک هم به یادگیری مطالب می پردازند (غفاری و کاظم پور، ۱۳۹۱). به عبارتی، یادگیری مشارکتی، گروه های کوچکی از فراگیرانی است که با یکدیگر به صورت تیمی کار می کنند تا مسئله ای را حل کنند، تکلیفی را انجام دهند یا به هدف مشترکی دست یابند. به عقیده جانسون و همکاران (۲۰۱۱) یادگیری مشارکتی به شیوه خاصی محدود نمی شود بلکه موقعیت و فلسفه خود شکلی از آن را بکار گیرند (فتحی آذر و همکاران، ۱۳۹۳). یادگیری مشارکتی رویکردی دانش آموز محور بوده و هدف اصلی آن شرکت فعال و معنادار دانش آموز در فرایند تمرین و یادگیری است. در این مدل آموزشی برای رسیدن به هدف، دانش آموزان با یکدیگر

در زیرگروه های کوچک، منظم و همگن تلاش می کنند هر فرد نه تنها مسئول یادگیری خود است، بلکه به تمامی هم گروه های خود نیز برای رسیدن به هدف جمعی مشترک کمک می کند. یادگیری مشارکتی دانش آموزان را نسبت به دانش مسئولیت پذیر کرده و شانس مشارکت در گفتگو و دریافت پسخوراند از یادگیری خود را فراهم می سازد و از این طریق دانش آموزان وارد فرایند خودراهبری شده و عقاید خود را تغییر داده یا افکار خود را از طریق کار گروهی مستقیم نسبت به اهداف مشترک هدایت می کنند و مشارکت فعال آنها در این فعالیت های مشترک همانند تعامل در فعالیت های اجتماعی است. رابرت اسلاوین و همکاران (۲۰۱۴) یادگیری مشارکتی را به عنوان برنامه های آموزشی تعریف می کند که دانش آموزان در گروه های کوچک کار می کنند و به همدیگر برای تسلط به محتوای آموزشی، کمک می کنند. به عقیده جانسون و جانسون و اسمیت (۲۰۱۴) یادگیری مشارکتی یک وسیله آموزشی است که گروه های کوچک دانش آموزان برای افزایش یادگیری فردی و یادگیری اعضای گروه با هم کار می کنند.

مبانی نظری یادگیری مشارکتی از نظریه منطقه تقریبی رشد ویگوتسکی نظریه بسط شناختی ویت راک و نظریه های ساختار مبتنی بر هدف داچ نشات می گیرد. ویگوتسکی منطقه تقریبی رشد را فاصله بین رشد بالفعل که توانایی حل مسأله به طور مستقل و سطح رشد بالقوه می داند که توانایی حل مسأله در نتیجه راهنمایی و همکاری بزرگسالان توانمندتر است. به نظر ویگوتسکی آنچه کودکان، امروز قادر هستند با یکدیگر انجام دهند فردا می توانند به تنهایی انجام دهند. ویت راک معتقد است هنگامی که شخصی مطلبی را یاد می دهد یا توضیح می دهد آن را مؤثرتر یاد می گیرد. او این نظریه را بسط شناختی یا دوباره سازی شناخت می نامد (موسوی و سرداری، ۱۳۹۸).

۳) ویژگی های یادگیری مشارکتی

یادگیری از نوع مشارکتی دارای ویژگی هایی است که به مهمترین آنها پرداخته می شود.

-تشکیل گروه های کوچک نامتجانس: یادگیری مشارکتی معمولاً از گروه های چهار تا شش نفری تشکیل می شود که از جهات مختلف توانایی یادگیری، میزان پیشرفت، نژاد و غیره نامتجانس هستند.

- داشتن هدف های روشن: یادگیری مشارکتی باید دارای هدف های روشن و قابل دسترسی باشد و همه اعضای گروه بدانند که باید برای رسیدن به آنها بکوشند. از جمله هدف های یادگیری مشارکتی می تواند این باشد که از گروه خواست تا سه دلیل علمی برای ذخیره کردن جنگل های بارانی استوایی پیدا کنند، یک معادله دشوار ریاضی را حل کنند، یا یک آگهی تجاری تلویزیونی تهیه و ضبط نمایند.

- وابسته بودن اعضای گروه به یکدیگر: جانسون و جانسون (۲۰۰۹) معتقدند که وقتی موفقیت دانش آموزان به کمک و مشارکت سایر اعضای گروه وابسته است، بیشتر به صورت مشارکتی فعالیت می کنند. برای این منظور، می توان مواد آموزشی را میان اعضای گروه تقسیم کرد و از هر یک از آنان خواست تا مطالب سهم خود را بیاموزند و آن را به دیگران آموزش دهند.

- معلم به عنوان هدایت کننده و منبع اطلاعات: نقش معلم در روش یادگیری مشارکتی باید عمدتاً به صورت هدایت کننده باشد. همچنین زمانی که گروه نیاز به اطلاعاتی دارد که نمی تواند آن را به دست آورد، معلم می تواند آن اطلاعات را در اختیار گروه قرار دهد.

- مسئولیت فردی: برای جلوگیری از وضعیتی که در آن بعضی اعضای گروه بیشترین مقدار کار را انجام می دهند و بعضی ها از زیر بار شانه خالی می کنند، معلم باید مواظب باشد که همه اعضای گروه مسئولیت انجام بخشی از کار را بپذیرند. برای این منظور معلم می تواند از تک تک اعضا بخواهد تا به سؤال های شفاهی یا کتبی او که درباره فعالیت های گروهی طرح شده اند، پاسخ دهد.

- پاداش دادن به توفیق گروهی: پس از آنکه گروه به هدفش دست یافت و به موفقیت رسید، همه اعضای گروه باید به پاس این موفقیت پاداش دریافت کنند. به عنوان مثال؛ وقتی که در امتحان مربوط به کار گروهی همه اعضا موفق می شوند، تک تک آنان مستحق دریافت پاداش خواهند بود

- ارزشیابی از خود: پس از آنکه فعالیت های گروهی به پایان رسید و هدف های پیش بینی شده تحقق یافتند، گروه به تحلیل عملکرد خود می پردازد و نقاط قوت و ضعف کار را مشخص می کند و به ارزیابی از فعالیت های انجام شده اقدام می نماید. در صورت لزوم این کار به کمک معلم صورت می پذیرد.

- تغییر مدت کار مدت: فعالیت گروهی باید متنوع باشد. بعضی گروه ها برای انجام کارهای مختصر و مشخص تشکیل می شوند و کارشان را در زمان محدودی به ثمر می رسانند. بعضی گروه ها برای انجام کارهای مهم تری تشکیل می شوند و لذا مدت بیشتری به فعالیت می پردازند. اما بعضی گروه ها که به گروه های پایه معروف اند برای تمام سال یا ترم تحصیلی به فعالیت می پردازند. این گروه ها منابع یادگیری را با هم شریک می شوند، وظایف را میان خود تقسیم می کنند، یادداشت های کلاسی را در اختیار هم می گذارند و در همه چیز از همدیگر حمایت می کنند و به همدیگر باری می دهند (خدادادی، ۱۳۹۸).

۴) اهمیت رشد رفتار اخلاقی در نوجوانان

یافته های روان شناسی تحولی نشان داده اند که در چرخه تحول روانی فردی آدمی، دوره مهم نوجوانی وجود دارد که معرف تغییرات عمیقی است که کودک را از بزرگسال جدا می سازد. این دوره واقعا به منزله ی دگرگون شدن است، نوجوان دائما در حال تغییر است و حتی خود وی با مشکل بزرگ وضع و موضوع خویش رو به رو است. نوجوان به دلیل آن که با دگرگونی های زیادی در زندگی جدید خود رو به رو می شود، نوعی فشار روانی را تجربه می کند. برخی از این تغییرات در رفتار جنسی نوجوان که بعد از بلوغ جنسی او پدیدار شده است، نمود پیدا می کند. هم چنین، تغییرات اجتماعی عمده ای نیز در نوجوان که بخش زیادی از وقت خود را با دیگران سپری می کند، روی می دهد (کریم زاده، ۱۳۸۷). جنبه ی بسیار مهم تغییرات این دوره به نظام شناختی و عاطفی نوجوان مربوط می شود. توانایی استفاده از شیوه فرضی قیاسی، کاربرد خصلت جمعی و ترکیبی، به دست آوردن قابلیت های ذهنی و رشد جنبه هایی از هوش هیجانی و شناخت عواطف و احساسات و سبک دلبستگی به والدین برخی از ابعاد این پدیده ی مهم به شمار می روند. تحقیقات متعدد نشان داده اند که با وقوع تغییرات شناختی و هیجانی در نوجوانان، تغییرات مشابهی نیز در شیوه های تفکر آن ها در مورد خودشان پیدا می شود. از سوی دیگر، باورهای اخلاقی هر انسان مخصوصا در سنین نوجوانی و پس از آن، غالبا از بخش های بنیادین هویت او به شمار می روند. افراد نوجوان عمدتا خود را در چارچوب ارتباط های برون فردی با نظام باورها و عقاید درک می کنند. هر دو معیار مزبور ارتباط نزدیکی با ارزش های اخلاقی و باورها دارند. نوجوانی که خود را فردی مهربان، سخاوتمند، با انصاف، نوع دوست و راستگو می پندارد، خود را با معیار ارزش های اخلاقی شناسایی کرده است؛ هم چنین نوجوانی که خود را فردی علاقه مند به عدالت اجتماعی یا طرفدار حفظ محیط زیست معرفی می کند، احساس و درک نسبت به خود را بر نظام باورهای اخلاقی متمرکز کرده است (غلام زاده، ۱۳۹۴).

روش

مطالعه مروری حاضر با بررسی منابع موجود درباره کارکرد تدریس معلمان به شیوه مشارکتی (همیاری) در رشد جنبه های تربیتی، اخلاقی و روانی دانش آموزان در بین سال های ۲۰۲۲ - ۲۰۰۳ (۱۴۰۱-۱۳۸۳) و به زبان های فارسی و انگلیسی انجام شد. در این مطالعه مروری از پایان نامه ها و مقاله های مربوط به مطالعات کیفی و کمی نمایان شده در پایگاه های اطلاعاتی همچون پورتال علوم انسانی، مگیران، گوگل اسکالر، اس آی دی، ساینس دایرکت و پابمد استفاده شده است. در جستجوی مقالات، معادل فارسی کلمات کلیدی به کار رفته شامل این کلید واژه ها بود: روش تدریس مشارکتی (همیاری)، جایگاه یادگیری مشارکتی در مدارس، مزایای یادگیری مشارکتی، تدریس مشارکتی و کیفیت یادگیری، تدریس مشارکتی و رشد اخلاقی دانش آموزان، تدریس مشارکتی و سلامت روانی دانش آموزان. معادل انگلیسی آنها عبارت بودند از: Collaborative teaching method, The place of collaborative learning in schools, Benefits of collaborative learning, Collaborative teaching and learning quality, Collaborative teaching and moral development of students,

Collaborative teaching and mental health of students.

یافته‌ها

در بخش یافته‌های پژوهش مقالات مرتبط با تدریس مشارکتی و نقش این نوع روش بر سه ابعاد تربیتی، اخلاقی و روانی دانش آموزان مورد بررسی و نتایج آن در جدول زیر آورده شده است. لازم به ذکر است این جدول مطالعات داخلی و خارجی مرتبط با موضوع پژوهش را در بر می‌گیرد.

الف) کارکرد تدریس مشارکتی بر جنبه‌های تربیتی دانش آموزان

محقق	سال	نوع مطالعه	یافته‌ها
کاظمی و همکاران	۱۴۰۱	نیمه آزمایشی	بین احساس تعلق به مدرسه و کیفیت کار گروهی دانش‌آموزانی که به‌صورت یادگیری مشارکتی آموزش را دریافت کرده‌اند (گروه آزمایش) و گروهی که هیچ نوع آموزشی یادگیری مشارکتی را در این زمینه ندیده‌اند، تفاوت معناداری وجود دارد.
ووانگ و وو	۲۰۲۲	نیمه آزمایشی	بین یادگیری مشارکتی آنلاین و توانایی حل مسئله، توانایی حل مسئله و رضایت یادگیری، یادگیری مشارکتی آنلاین و رضایت از یادگیری همبستگی مثبت معناداری وجود دارد.
حسنعلی روشن و همکاران	زاده ۱۴۰۰	نیمه آزمایشی	مداخله برنامه یادگیری مشارکتی در افزایش انگیزه تحصیلی، کاهش اهمال کاری تحصیلی و افزایش سرزندگی تحصیلی تاثیرگذار بوده است
بونیتاسیا همکاران	و ۲۰۲۱	نیمه آزمایشی	تأثیر معنی‌داری بر نتایج یادگیری شناختی دانش‌آموزان کلاس تجربی به صورت افزایش معنی‌دار پس از یادگیری با استفاده از یادگیری ترکیبی با رویکرد حل مسئله مشارکتی وجود دارد.
گرشاسبی و عارفی	۱۳۹۸	شبه آزمایشی	یادگیری مشارکتی در ارتقاء «انگیزش خود» دانش‌آموزان در درس هندسه تأثیر دارد. همچنین یادگیری مشارکتی بر مؤلفه های انگیزش خود یا همان «باورهای انگیزشی» تأثیر و تفاوت معناداری را در گروه‌ها نشان

داد. علاوه بر این، الگوی یادگیری مشارکتی همیار دبیر هم در سطوح بالای یادگیری و هم در سطوح پایین یادگیری دانش آموزان در حیطه‌ی شناختی تأثیر مثبتی داشت.

موسوی و سرداری	۱۳۹۸	نیمه آزمایشی	الگوی یادگیری مشارکتی بر یادگیری خودراهبر دانش آموزان مؤثر بوده و منجر به افزایش نمرات یادگیری خودراهبر و مؤلفه‌های آن شامل خودکنترلی، خودمدیریتی و رغبت برای یادگیری در گروه آزمایش شده است.

ب) کارکرد تدریس مشارکتی بر جنبه‌های اخلاقی دانش آموزان

محقق	سال	نوع مطالعه	یافته‌ها
پورسلیم و همکاران	۱۳۹۳	نیمه آزمایشی	میان نمرات خلاقیت دانش آموزانی که با روش یادگیری مشارکتی آموزش دیده‌اند با دانش آموزانی که با روش معمول در مدارس (روش سنتی) آموزش دیده‌اند تفاوت معناداری وجود دارد و یادگیری مشارکتی در میان دانش آموزان منجر به افزایش خلاقیت شده است
فهامی و عزتی	۱۳۸۹	شبه آزمایشی	حاکمی از تأثیر معنادار متغیر آزمایشی، یعنی یادگیری مشارکتی بر رشد مهارت‌های اجتماعی است.
فیشر و همکاران	۲۰۰۴	نیمه آزمایشی	دانش آموزانی که از طریق یادگیری مشارکتی آموزش دیده‌اند در مقایسه با گروه گواه نمرات بهتری در پیشرفت تحصیلی، انگیزش و نگرش کسب کرده‌اند.

ج) کارکرد تدریس مشارکتی بر جنبه‌های روانی دانش آموزان

محقق	سال	نوع مطالعه	یافته‌ها

صادقی و گنجی	۱۳۹۹	شبه آزمایشی	تدریس مشارکتی بطور معناداری باعث افزایش میزان همکاری کلاسی، عزت نفس و اعتماد به نفس دانشجویان می شود.
ستیوان و همکاران	۲۰۲۰	شبه آزمایشی	تفاوت معناداری در توانایی حل مسئله بین دانش آموزانی که با راهبردهای حل مسئله مشارکتی و یادگیری مبتنی بر مسئله آموزش می بینند، وجود دارد
حسین زاده و همکاران	۱۳۹۹	شبه آزمایشی	دانش آموزانی که با روش تدریس مشارکتی مورد تدریس قرار گرفته اند، بیشتر از دانش آموزانی که به روش سنتی تدریس شده اند از رشد روانی و مهارت اجتماعی برخوردارند.
صیادپور و صیادپور	۱۳۹۶	شبه آزمایشی	یادگیری مشارکتی اضطراب دانش آموزان را کاهش و انگیزش پیشرفت تحصیلی را افزایش می دهد

در جدول (۱) خروجی مطالعات انجام گرفته شده در باب تدریس مشارکتی در سه حیطه تربیتی، اخلاقی و روانی مورد بررسی شده است. همانطور که ملاحظه می شود این نوع روش تدریس فواید زیادی دارد که در بخش بحث و نتیجه به تفسیر هر یک از ابعاد پرداخت می شود.

بحث و نتیجه گیری

پژوهش حاضر با هدف بررسی کارکرد تدریس معلمان به شیوه مشارکتی (همیاری) بر رشد جنبه های تربیتی، اخلاقی و روانی دانش آموزان انجام گرفت. نتایج پژوهش های انجام گرفته شده مبنی بر اینکه آیا تدریس معلمان به شیوه مشارکتی بر رشد جنبه های تربیتی اعم از پیشرفت تحصیلی، تعلق به مدرسه، کیفیت یادگیری و ... تاثیر دارد یا خیر؟ نشان دادند که تدریس مشارکتی باعث پیشرفت تحصیلی و بهبود یادگیری دانش آموزان می شود. در تبیین این یافته می توان بیان نمود که یادگیری مشارکتی شیوه ای است که در آن یادگیرندگان در گروه های کوچک با هم کار می کنند تا به سرانجام مشترکی برسند که هم همه گروه و هم فرد گروه از آن سود ببرند (زی و همکاران، ۲۰۱۹). در این شیوه دانش آموزان اکثراً، خود به سرچ و فهم مفاهیم پرداخته و معلم در این شیوه محیطی فراهم می کند تا به مقدار زیادی یادگیری برای افراد به وجود آورده و افراد را به

یادگیری از یکدیگر و با همدیگر ترغیب کرده و آنها را هدایت کرده و در سراسر فرآیند یادگیری به آنان باز خورد خوب می‌دهد. سعی و تلاش در جهت مداخله کردن هر چه بیشتر یادگیرندگان در فرایند یادگیری و یاددهی از طریق شیوه های تدریس مشارکتی می‌تواند در موفقیت تحصیلی موثر بوده و تا حدودی آنها را برای حضور اثرگذار در جهان امروزی آماده کنند. یادگیری مشارکتی، روی آوردی است که در آن دانش‌آموزان با مشورت هایی که با دیگر افراد دارند به جنبه‌های گوناگون فرهنگی و یکپارچگی در تفکر می‌پردازند. این شیوه با قرار دادن یادگیرندگان در یک زمینه، کمک می‌کند تا دانش‌آموزان به ایده‌های زایشی دست یابند (هانزه و برگرا، ۲۰۰۷). این روش آموزشی به علت برخورداری دانش‌آموزان از پشتوانی معلم، ترغیب تعامل دانش‌آموزان در مورد فعالیت‌های درسی و احترام متقابل بین هم‌کلاسی‌ها، انگیزش تحصیلی دانش‌آموزان را زیاد می‌کند و طی آن دانش‌آموزان هویت علمی خود را باز می‌یابند و در زمینه‌های اجتماعی، روانی و ارتباطی مهارت پیدا می‌کنند. یادگیری مشارکتی دانش‌آموزان را نسبت به دانش مسئولیت‌پذیر کرده و شانس مشارکت در گفتگو و دریافت پس‌خوراند از یادگیری خود را فراهم می‌سازد و از این طریق دانش‌آموزان وارد فرایند خودراهبری شده و عقاید خود را تغییر داده یا افکار خود را از طریق کار گروهی مستقیم نسبت به اهداف مشترک هدایت می‌کنند و مشارکت فعال آنها در این فعالیت‌های مشترک همانند تعامل در فعالیت های اجتماعی بوده و لذا می‌تواند خودتنظیمی یادگیری را بهبود بخشد (خدادادی، ۱۳۹۸).

نتایج پژوهش های انجام گرفته شده مبنی بر اینکه آیا تدریس معلمان به شیوه مشارکتی بر رشد جنبه‌های اخلاقی اعم از رفتار اخلاقی، تعاملات اخلاقی، مسئولیت پذیری و ... تاثیر دارد یا خیر؟ نشان دادند که تدریس مشارکتی باعث افزایش تعاملات دانش‌آموزان شده و از این طریق بر رفتار اخلاقی آنها تاثیر می‌گذارد. مسئولیت‌پذیری فردی در این نوع روش یادگیری به این معنی است که نتایج عملکرد هر فرد به گروه و خود فرد داده شود و مهم است که اعضای گروه بدانند که چه کسی به کمک نیاز دارد و همچنین هیچ کس نمی‌تواند مسئولیت خود را به دوش دیگری بیندازد. در تبیین یافته می‌توان گفت روش یادگیری مشارکتی با فراهم آوردن امکان تجربه موفقیت برای همه افراد گروه، جنبه منفی رقابت را از بین برده، موجب افزایش اعتماد به خود شده، سطح اضطراب و مهار هیجانات دانش‌آموزان را از طریق ایجاد جو عاطفی با همسالان افزایش داده، و تفکر انتقادی و توانایی کار گروهی را افزایش می‌دهد (صیادپور و صیادپور، ۱۳۹۶). در این روش، هدف صرفاً انجام تکلیف نمی‌باشد، بلکه دانش‌آموزان اهدافی همچون پذیرش اجتماعی، مسئولیت اجتماعی، تعامل اجتماعی، ارتباط اجتماعی و جایگاه اجتماعی را دنبال می‌کنند، گروه اعضاء را پیوستن و جواب دادن به مسئله‌های مطرح شده در زمینه یادگیری ترغیب می‌کند (رضایی و شکیبایی، ۱۳۹۴).

نتایج پژوهش های انجام گرفته شده مبنی بر اینکه آیا تدریس معلمان به شیوه مشارکتی بر رشد جنبه‌های روانی اعم از عزت نفس و خودباوری، اضطراب، استرس و ... تاثیر دارد یا خیر؟ نشان دادند یادگیری مشارکتی باعث بهبود سلامت روان دانش‌آموزان می‌شود. در تبیین یافته‌ها می‌توان گفت یادگیری مشارکتی با ایجاد محیطی حمایت‌کننده کمک می‌کند تا دانش‌آموزان دچار احساس تنیدگی نشوند و اضطراب آنها در کلاس درس کاهش یابد. این ویژگی کار در گروه‌های کوچک است که به کاهش اضطراب کمک می‌کند (یانگ، ۱۹۹۹). در یادگیری مشارکتی مشارکت به افزایش حرمت خود از خلال افزایش یادگیری کمک می‌کند و این احساس را در افراد گروه به وجود می‌آورد که توسط دیگران مورد احترام و توجه قرار می‌گیرند (لعل و قدسی، ۲۰۱۲). درواقع یادگیری مشارکتی، با افزایش احترام متقابل و یادگیری، دانش‌آموزان با توانایی‌ها و استعدادهای مختلف را ترغیب می‌کند تا در آموزش نقش داشته باشند (زکریا و همکاران، ۲۰۱۳). به همین دلیل هنگامی که بین آنان دوستی برقرار می‌گردد، انگیزه بیشتری نیز برای یادگیری و اعتماد بیشتری برای پرسیدن سؤال از یکدیگر برای

درک بهتر تکالیف یادگیری به دست می آورند (بوکونولا و ایدو، ۲۰۱۲). در این شیوه یادگیری، کار گروهی این امکان را برای اعضای گروه فراهم می آورد که ضعف یکدیگر را پوشش دهند. به همین دلیل، کار در گروه به اعضای گروه این باور را می دهد که همه اعضا به رغم توانایی های متفاوت در یادگیری در حل مسئله نقش دارند؛ بنابراین یادگیری مشارکتی با ایجاد جو عاطفی بین همسالان افزایش اعتماد به خود و داشتن نقش فعال در یادگیری به کاهش سطح اضطراب در دانش آموزان می انجامد (اولودیپ و آووکویا، ۲۰۱۰).

منابع

- احمدآبادی، آرزو و همکاران. (۱۴۰۰). تأثیر تدریس با روش معکوس در مقایسه با روش های همیاری، کاوشگری و سخنرانی بر یادگیری علوم تجربی دانش آموزان پایه ششم ابتدایی. *مطالعات سیاستگذاری تربیت معلم*، ۴(۱).
- احمدآبادی، آرزو و همکاران. (۱۳۹۹). روش تدریس معکوس، شیوه های نوین بر کاهش کم رویی در دانش آموزان. *فصلنامه آموزش پژوهشی*، ۶(۲۲)، ۳۷-۴۸.
- اسماعیلی، سجاد و محمدی رکعتی، دانش. (۱۴۰۱). پدیدارشناسی چالش های شکل گیری محیط یادگیری مکالمه عربی از نگاه دانشجوین. *دو ماهنامه بین المللی جستارهای زبانی*، ۱۳(۱)، ۲۹۸-۲۶۱.
- پورسلیم، عباس و همکاران. (۱۳۹۳). تأثیر یادگیری مشارکتی در تفکر خلاق دانش آموزان پسر پایه پنجم ابتدایی شهرستان کوهدشت، در درس علوم تجربی. *تفکر و کودک*، ۱(۹).
- حافظی، حسین و همکاران. (۱۴۰۱). مطالعه اثربخشی روش تدریس مبتنی بر طرح همیار معلم روی اخلاق زیست محیطی دانش آموزان متوسطه دوم. *مجله علوم تربیتی*، ۲۹(۲)، ۴۳-۶۲.
- حجازی، الهه و همکاران. (۱۳۹۴). رابطه ادراک از محیط کلاس و خوش بینی با تحول مثبت دانش آموزان. *مجله روانشناسی*، ۱۹(۲)، ۱۸۸-۱۹۸.
- حسین زاده، بابک و روئین، حسین و زلفعلی پور فر، رقیه. (۱۳۹۹). تأثیر روش تدریس مشارکتی بر رشد روانی و مهارت های اجتماعی دانش آموزان دوره دوم ابتدایی. *هفتمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم تربیتی، روانشناسی و مشاوره/ ایران، تهران*.
- حسنعلی زاده روشن، شیوا؛ علاف اصغری، فرانک؛ محمدزاده ادملائی، رجب علی؛ نجفی پور تابستانق، عباس؛ صوابی نیری، وحید. (۱۴۰۰). تأثیر یادگیری مشارکتی بر انگیزه تحصیلی، اهمال کاری و سرزندگی تحصیلی دانش آموزان دبیرستان دوره اول متوسطه شهر بابل. *رویش روان شناسی*، ۱۰(۱۰)، ۲۹۷-۲۸۷.
- خدادادی، قاسم. (۱۳۹۸). بررسی تأثیر یادگیری مشارکتی بر میزان پیشرفت تحصیلی دانش آموزان. *پایان نامه کارشناسی ارشد. موسسه آموزش عالی باختر ایلام*.
- رضائی، زهره و شکیبایی، زهره. (۱۳۹۴). تأثیر یادگیری مشارکتی (تفحص گروهی) بر رشد مسئولیت پذیری دانش آموزان سال ششم ابتدایی. *اولین کنفرانس ملی علوم مدیریت نوین و برنامه ریزی فرهنگی/ اجتماعی/ ایران، تهران*.
- صادقی، الهه و گنجی، منصور. (۱۳۹۹). تأثیر بکارگیری یادگیری مشارکتی بر مشارکت کلاسی، عزت نفس و اعتماد به نفس دانشجوین ایرانی. *پژوهش های نوین در مطالعات زبان انگلیسی*، ۷(۴)، ۸۹-۱۰۹.
- صیادپور، زهره و صیادپور، مرجان. (۱۳۹۶). تأثیر یادگیری مشارکتی بر اضطراب و انگیزه پیشرفت تحصیلی در دانش آموزان. *پژوهش در نظام های آموزشی*، ۱۱(۳۹)، ۹۷-۱۱۲.

^۱Bukunola & Idowu

^۲Oludipe & Awokoy

- عباسی اصل، رویا (۱۳۹۵). مقایسه اثربخشی سه روش یادگیری مشارکتی بر مهارت های اجتماعی دانش‌آموزان دختر پایه دوم راهنمایی. *رویکردهای نوین آموزشی*، ۱۱(۱)، ۱۲۴-۱۰۵.
- غفاری، خلیل و کاظم پور، اسماعیل (۱۳۹۱). تأثیر روش یادگیری مشارکتی در رشد مهارت های اجتماعی دانش‌آموزان. *فصلنامه رهبری و مدیریت آموزشی*، ۶(۱)، ۸۷-۱۰۶.
- غلامشاهی، حسین و امانی، وحید. (۱۴۰۱). ارائه مدلی مبتنی بر روش تدریس اکتشافی برای آموزش درس شیمی و مقایسه آن با روش تدریس سخنرانی. *پژوهش در آموزش شیمی*، ۴(۱)، ۲۰-۱.
- غلام زاده، مهتاب. (۱۳۹۴). پیش بینی رفتار اخلاقی براساس هوش هیجانی و سبک دلبستگی به والدین در دانش آموزان دختر دبیرستانی های ناحیه یک بندرعباس. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشگاه آزاد اسلامی.
- فتحی آذر، اسکندرو همکاران (۱۳۹۳). مقایسه تأثیر با الگوی قیاسگری و یادگیری مشارکتی در تعامل با سبک های یادگیری ترجیحی بر بازده های یادگیری و نگرش نسبت به علوم. *فصلنامه پژوهش های نوین روانشناختی*، ۹(۳۳)، ۱۶۹-۱۴۴.
- فهامی، ریحانه و عزتی، محسن. (۱۳۸۹). مطالعه ی تاثیر یادگیری مشارکتی (تفحص گروهی) بر رشد مولفه های مهارت های اجتماعی دانش آموزان دختر پایه ی پنجم ابتدایی ناحیه ی ۵ شهر اصفهان در سال تحصیلی ۸۸-۸۷. *رهیافتی نو در مدیریت آموزشی*، ۱(۲)، ۷۶-۶۶.
- کرامتی، محمدرضا و حسینی، بی بی مریم (۱۳۸۷). تأثیر یادگیری مشارکتی بر پیشرفت تحصیلی دانش آموزان در درس فیزیک. *مجله روانشناسی و علوم تربیتی*، ۳۸(۲)، ۱۶۵-۱۴۷.
- کریم زاده، صادق. (۱۳۸۷). بررسی مقایسه ای رابطه شاخص های تربیت اخلاقی با مولفه های ادراک خود در نوجوانان عادی و دارای مشکل رفتاری. *فصلنامه تربیت اسلامی*، ۶، ۱۶۰-۱۲۳.
- کاظمی، محمدحسین؛ آتشین، معصومه؛ نجفی پور تابستانق، عباس؛ بنیسی، وحید و بیدل، نسرين. (۱۴۰۱). تأثیر روش تدریس به شیوه مشارکتی بر احساس تعلق به مدرسه و کیفیت کار گروهی دانش آموزان دوره اول متوسطه. *توسعه حرفه ای معلم*، ۷(۲)، ۱۵-۱.
- گرشاسبی، ایوب و عارفی، محبوبه. (۱۳۹۸). تأثیر یادگیری مشارکتی همیار دبیر و خودارزیابی بر انگیزش خود و عملکرد تحصیلی دانش آموزان سوم دبیرستانی با رویکرد مدل جیگساو. *رهیافتی نو در مدیریت آموزشی*، ۱۰(۱)، ۶۷-۴۵.
- موسوی، شادی و سرداری، باقر. (۱۳۹۸). تعیین اثربخشی الگوی یادگیری مشارکتی بر یادگیری خودراهبر (خودمدیریتی، رغبت برای یادگیری و خودکنترلی) دانش آموزان دختر. *نشریه علمی آموزش و ارزشیابی*، ۱۲(۴۶)، ۸۴-۶۵.
- نجفی پور تابستانق، عباس و همکاران. (۱۴۰۱). بررسی نقش واسطه ای روحیه تدریس گری معلمان در رابطه بین مهارت های سرپرستی مدیران با کیفیت تدریس معلمان (مدیران و معلمان شهرستان هوراند). *فصلنامه مدیریت و چشم انداز آموزش*، ۴(۲)، ۱۲۵-۱۴۷.

Atabey, N., & Arslan, A. (2020). The effect of teaching sociocentric issues with cooperative learning model on pre-service teachers' argumentation qualities. *Elementary Education Online*, 19(2), 491-514.

Babagoli, M., & Belaghat, S. R. (2016). The Study of Relationship between The Philosophical spirit and spiritual Quotient with Teaching Quality of High school Teachers. *Journal of Educational Psychology Studies*, 13(23), 1-20.

Bonitasya, D. A., Widiyatmoko, A., & Sovansophal, K. (2021). The Effect of Blended Learning with a Collaborative Problem Solving Approach on Students' Cognitive Learning Outcomes and Collaboration Skills in Science Learning. *Jurnal Penelitian dan Pembelajaran IPA*, 7(2), 152-167.

- Bukunola, B. A. J., & Idowu, O. D. (2012). Effectiveness of cooperative learning strategies on Nigerian junior secondary students' academic achievement in basic science. *British Journal of Education, Society & Behavioural Science*, 2(3), 307-325.
- Grady, S. E. (2011). Team-based learning in pharmacotherapeutics. *American journal of pharmaceutical education*, 75(7).
- Hänze, M., & Berger, R. (2007). Cooperative learning, motivational effects, and student characteristics: An experimental study comparing cooperative learning and direct instruction in 12th grade physics classes. *Learning and instruction*, 17(1), 29-41.
- Johnson, D. W., Johnson, R. T., & Smith, K. (2007). The state of cooperative learning in postsecondary and professional settings. *Educational Psychology Review*, 19(1), 15-29.
- Oludipe, D., & Awokoy, J. O. (2010). Effect of Cooperative Learning Teaching Strategy on the Reduction of Students Anxiety for Learning Chemistry. *Journal of Turkish Science Education*, 7(1), 30-36
- Slavin, R. E., Lake, C., Hanley, P., & Thurston, A. (2014). Experimental evaluations of elementary science programs: A best-evidence synthesis. *Journal of Research in Science Teaching*, 51(7), 870-901.
- Setiawan, A., Degeng, I., SA'DIJAH, C., & Praherdhiono, H. (2020). The Effect Of Collaborative Problem Solving Strategies And Cognitive Style On Students' Problem Solving Abilities. *Journal for the Education of Gifted Young Scientists*, 8(4), 1618-1630.
- Talebian-darzi, M., Fallah, V., & Salehi, M. (2021). Identifying the components of social responsibility in the curriculum of the skill university. *Journal of Educational Sciences*, ۲۸(۱), ۲۰۸-۲۲۸. Doi: ۱۰.۲۲۰۵۵/EDUS.۲۰۲۱.۳۳۶۸۱.۳۰۴۸.
- Wang, Y. P., & Wu, T. J. (2022). Effects of Online Cooperative Learning on Students' Problem-Solving Ability and Learning Satisfaction. *Frontiers in Psychology*, 13.
- Xie, K., Hensley, L. C., Law, V., & Sun, Z. (2019). Self-regulation as a function of perceived leadership and cohesion in small group online collaborative learning. *British Journal of Educational Technology*, 50(1), 456-468.
- Young, D. J. (1999). Affect in Foreign Language and Second Language Learning: A Practical Guide to Creating a Low-anxiety Classroom Atmosphere. Boston: McGraw-Hill College.
- Zakaria, E., Solfitri, T., Daud, Y., & Abidin, Z. Z. (2013). Effect of cooperative learning on secondary school students' mathematics achievement. *Creative education*, 4(2), 98-100.
- Zorlu, Y., & Sezek, F. (2020). An Investigation of the Effect of Students' Academic Achievement and Science Process Skills Application Together with Cooperative Learning Model and the Modeling Based Teaching Method in Teaching Science Courses. *International Journal of Progressive Education*, 16(4).

The function of teachers' teaching in a cooperative manner on the development of educational, moral and psychological aspects of students: a systematic review

Narmin faraji^۱

Abstract

One of the factors that plays a significant role in the success and academic progress of students is the teaching methods of teachers. Nowadays, traditional teaching methods have failed to achieve the goals due to the transfer of information from the teacher's mind to the learners and the neutral role of the students in the class. One of the new educational methods that greatly increases the intervention role of students in classroom activities and promotes their learning in the classroom is cooperative learning. Accordingly, the present research was conducted with the aim of investigating the teaching function of teachers in a participatory manner in the development of educational, moral and psychological aspects of students. Since various studies have been carried out in different parts of the country, a detailed examination of the subject and a final summary in this field seems necessary. In this review, Persian keywords include; Collaborative teaching method (collaboration), the place of collaborative learning in schools, the benefits of collaborative learning, collaborative teaching and quality of learning, collaborative teaching and students' moral development, collaborative teaching and students' mental health, along with English equivalents in the databases of users, Google Scholar, SID, Science Direct and PubMed were searched. The results of various studies showed that cooperative learning causes the development of educational aspects (academic progress, quality of teaching and learning process), moral (ethical skills and behaviors) and psychological aspects (reduction of psychological damage, increase of self-esteem and self-confidence, increase of motivation). As a result, the importance of paying attention to cooperative teaching in education and methods for the development and flourishing of students' talents and the development of the presented aspects seems necessary.

Keywords: *Teaching and learning, collaborative teaching, quality of learning, ethical behavior, students*

^۱Master's in History and Philosophy of Education, Payam Noor University, Hamadan branch, Hamadan, Iran